

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Miljømæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	Forslaget har ingen EU-retlige konsekvenser.	

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (§§ 3 a - 3 c)

Der foreslås objektiverede og harmoniserede regler for, i hvilken rækkefølge fordringer under inddrivelse dækkes (dækningsrækkefølgen), jf. forslaget til § 3 a, og at renter og gebyrer på inddrivelsesområdet harmoniseres, jf. forslaget til §§ 3 b og 3 c.

Til § 3 a

Forslaget til § 3 a angiver dækningsrækkefølgen for alle krav under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden.

Den foreslåede dækningsrækkefølge, jf. *stk. 1*, indebærer, at bødekraft og bidrag omfattet af lov om inddrivelse af underholdsbidrag dækkes forud for andre fordringer i nævnte rækkefølge. Det betyder, at nedbringelsen af andre krav udsættes helt eller delvist fra det tidspunkt, hvor henholdsvis bødekraftet eller kravet på underholdsbidrag modtages hos restanceinddrivelsesmyndigheden.

Udenlandske krav, der inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, indgår i dækningsrækkefølgen på linie med danske krav.

Dækker inddrevne beløb kun delvist fordringer inden for samme kategori, dækkes fordringerne efter FIFO-princippet, dvs., at den fordring, der først er modtaget hos restanceinddrivelsesmyndigheden, dækkes først, jf. *stk. 2*.

Krav på renter behandles i relation til dækningsrækkefølgen på samme måde som hovedkravet, dvs., at renterne falder inden for den samme kategori som hovedkravet. Dog dækkes renterne forud for hovedkravet af hensyn til, at skyldners mulighed for at opnå fradrag for renter kan være betinget af, at renter for tidligere indkomstår er betalt, jf. ligningslovens § 5, stk. 8.

Dækningsrækkefølgen gælder som udgangspunkt alle beløb, der nedbringer skyldners gæld, uanset om beløbene er tilvejebragt ved en indgået afdragsordning med skyldner, lønindeholdelse, modregning eller udlæg. Reglerne i anden lovgivning finder dog anvendelse forud for de foreslåede regler om dækningsrækkefølge, jf. § 1, stk. 2, i lov nr. 429 af 6. juni 2005 om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer.

Dækningsrækkefølgen vil således fortsat skulle respektere særregler i lovgivningen, der angiver, hvilke krav inddrevne beløb dækker, eksempelvis reglerne om subsidær hæftelse i kildeskattelovens § 72, stk. 2, særregler der opstiller begrænsninger for, hvilke krav der kan dækkes ved modregning, jf. f.eks. § 21 i lov nr. 602 af 24. juni 2005 om erhvervsfremme, og særlige pante- og fortrinsrettigheder, der eksempelvis gælder for ejendomsskatter og andre krav, der hæfter på ejendomme.

Endvidere vil reglerne i retsplejelovens kapitel 45 - 47 kunne betyde, at de foreslåede regler om dækningsrækkefølge ikke finder konkret anvendelse. Eksempelvis vil et provenu fremkommet ved tvangsrealisation af det aktiv, hvori der er foretaget udlæg, dække det krav, for hvilket der først er indgivet anmodning om henholdsvis foretaget udlæg, jf. retsplejelovens § 526, stk. 1 og 2.

Ligeledes vil skyldners betaling med henblik på at afværge en udlægsforretning, jf. retsplejelovens § 496, dække krav omfattet af den varslede udlægsforretning, uanset at der vedrørende skyldner er yderligere krav under inddrivelse, der ifølge den foreslåede dækningsrækkefølge ville have fortrinsret.

Dækningsrækkefølgen gælder alene individuelle inddrivelseskridt mod skyldner. Udlodninger i forbindelse med en samlet kreditorordning for skyldner i form af konkurs, gældssanering mv. vil derimod ikke være omfattet af dækningsrækkefølgen.

Ifølge *stk. 3* kan restanceinddrivelsesmyndigheden tillade, at dækningsrækkefølgen ifølge *stk. 1* og *2* fraviges. Forslaget sammenholdt med bestemmelsens *stk. 1* og *2* indebærer, at det almindelige obligationsretlige princip om, at skyldner kan anvise beløb til betaling af en af flere fordringer hos den samme kreditor, fraviges, medmindre restanceinddrivelsesmyndigheden efter anmodning fra skyldner giver tilladelse til, at et beløb medgår til dækning af bestemte krav, hvorved dækningsrækkefølgen fraviges.

Bestemmelsen skal sikre, at restanceinddrivelsesmyndigheden efter anmodning fra skyldner kan give tilladelse til, at skyldner anviser sin betaling til dækning af et bestemt krav i tilfælde, hvor der til et krav er knyttet særlige inddrivelsesmidler eller andre tilfælde, hvor manglende betaling vil medføre urimelige retsvirkninger for skyldner.